

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-49Er/3991/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214233609
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Mikulová, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7214233609.4

Uznesenie

Mestský súd Košice v právnej veci vykonania exekúcie v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Advocate s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, B., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorský úrad so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 60, pod sp. zn. EX 45593/14, o vymozenie pohľadávky vo výške 2363,72Eur s prísl. takto

rozhodol:

Exekúciu z a s t a v u j e.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa podaným návrhom spísaným formou zápisnice zo dňa 01.12.2014 domáhal u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. vykonania exekúcie voči povinnému na vymozenie uloženej povinnosti zaplatiť oprávnenému 2363,72 € s prísl. na základe exekučného titulu, ktorým je vykonateľný rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom v Bratislave, č.k.: SR 01595/14 zo dňa 10.07.2014. Dňa 22.12.2014 doručil súdny exekútor súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s prílohami, na základe ktorej jej súd udelil poverenie č. 5803196794 * zo dňa 05.05.2015.

2. Dňa 20.03.2023 Okresný súd Košice II uznesením z dôvodu , že oprávnený zmysle § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov („ďalej len Exekučný poriadok“) bol povinný predložiť do 22.01.2016 doplnenie návrhu, ktorý v stanovenej lehote nepredložil a súd podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku zastavil. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený dňa 05.04.2023 odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach , uznesením sp. zn. 6CoEk/5/2023 zo dňa 06.09.2023 tak, že zrušil uznesenie a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že úlohou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní vzhľadom na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným zo dňa 21.01.2016 opätovne posúdiť, či spotrebiteľská zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, na ktoré nebolo v základnom konaní zmenkovým súdom prihladnuté (prípadne nebolo prihladnuté na obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom) a následne rozhodnúť .

4. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku , ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

5. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku(ďalej len „CSP“).

6. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právny názorom odvolacieho súdu.

7. Súd v predmetnom uznesení postupoval podľa § 243d ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

8. Podľa § 243d ods. 2 Exekučného poriadku na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

9. S účinnosťou od 23.12.2015 došlo zákonom č. 438/2015 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, k novelizácii Exekučného poriadku, a to najmä doplnením § 243f (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným dňom vyhlásenia), § 39 ods. 4 a § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. Podľa § 243f ods. 1 a 2 Exekučného poriadku v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona. Na exekučné konania podľa odseku 1, v ktorých do účinnosti tohto zákona nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia, sa ustanovenia § 39 ods. 4 a § 40 použijú rovnako.

10. Dňa 21.06.2016 oprávnený doručil súdnemu exekútorovi doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 243f z. č. 233/1995 Z. z. (ďalej len Exekučného poriadku), v ktorom uviedol, že dôkazy osvedčujúce skutočnosti pomenované ustanovením § 39 ods. 4 Exekučného poriadku sú od počiatku výkonu exekúcie súčasťou exekučného spisu a boli v minulosti súdom podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku preskúmané. Oprávnený navrhuje, aby súd rozhodol o pokračovaní exekúcie.

11. Novelizované znenie Exekučného poriadku určilo oprávnenému povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie v začatých exekúciách, v ktorých sa uplatňuje nárok zo zmenky. Zákonodarca sledoval touto novelou zvýšenú ochranu spotrebiteľa, pričom dôkazné bremeno na preukázanie, či v danej veci bol alebo nebol hospodársky dôvod vydanéj zmenky spotrebiteľský vzťah medzi účastníkmi konania, preniesol na oprávneného. V zmysle § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku bol oprávnený povinný predložiť do 22.1.2016, buď súdu, alebo súdnemu exekútorovi doplnenie návrhu, a to spolu s pripojenými listinnými dôkazmi.

12. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

13. Podľa § 243f ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017, na exekučné konania podľa odseku 1, v ktorých do účinnosti tohto zákona nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia sa ustanovenia § 39 ods. 4 a § 40 použijú rovnako.

14. Podľa § 243f ods. 3 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017, exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú.

15. Podľa § 243f ods. 4 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017, ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

16. Podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

17. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

18. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení je teda povinnosťou exekučného súdu preskúmať, či je alebo nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, pričom ustanovenie § 243f ods. 4 Exekučného poriadku zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku existencie dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku.

19. Na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods.1 písm. m) Exekučného poriadku musia byť kumulatívne splnené tri podmienky: 1. rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, 2. v konaní vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a 3. nebolo prihladnuté na niektoré zo skutočností uvedené pod bodom 1. až 3, t. j. na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie, resp. neprípustnosť použitia zmenky alebo na rozpor s dobrými mravmi, resp. so zákonom. Keď sa v konaní preukáže nesplnenie niektorej z troch podmienok, exekučný súd musí rozhodnúť o pokračovaní exekúcie.

20. Vychádzajúc z doterajšieho priebehu exekučného konania súd konštatuje splnenie prvých dvoch podmienok zakotvených v ustanovení § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, a síce, rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a v konaní vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

21. Vychádzajúc z vyššie uvedeného sa súd oboznámil s obsahom spisu a zistil, že exekučným titulom v tomto exekučnom konaní je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. so sídlom v Bratislave č. k. SR 01595/2014 zo dňa 10.07.2014. Týmto rozhodnutím vznikol oprávnenému voči povinnému nárok na úhradu sumy 2363,72 €, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 2363,72 Eur od 15.01.2014 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 2363,72 Eur od 17.02.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 534,43 Eur, a to všetko v mesačných splátkach vo výške 200 Eur k poslednému dňu v mesiaci, a to na podklade Zmluvy o úvere č. 901300691 zo dňa 29.07.2011, na základe ktorej veriteľ /oprávnený/ poskytol dlžníkovi /povinnému/ úver vo výške 1000 € a dlžník sa zaviazal vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 872 €, t.j. celkovo sumu 1872 €, a to v 12 tich mesačných splátkach po 156 € na účet veriteľa. Táto zmluva o úvere bola zabezpečená zmenkou vystavenou dňa 29.07.2011.

22. Oprávnený je právnická osoba a predmetom podnikania oprávneného je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Na druhej strane, povinný je fyzickou osobou a z rozsudku rozhodcovského súdu, ani samotnej úverovej zmluvy nevyplýva, že by jej bol úver poskytnutý na účely podnikania. Tým sú naplnené podmienky podľa § 3 zák. č. 258/2001 Z. z. preto, aby bolo možné predmetný úver považovať za spotrebiteľský úver.

23. Navyše, podľa § 52 ods. 1 až 4 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Súd skúmal, či bolo v rozhodcovskom konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu, prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie, resp. neprípustnosť použitia zmenky alebo na rozpor s dobrými mravmi, resp. so zákonom.

25. Z obsahu spisu súd zistil, že neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, kde v bode 13 oprávnený s povinným uzavreli Dohodu o vyplnení zmeniek, z ktorej vyplýva, že na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmeniek (ďalej len „vystaviteľ“) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej len „remitent“) vystavil vystaviteľ dve zmenky, v ktorých nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na prvej zo zmeniek remitent najskôr v deň, kedy sa stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia prvej zo zmeniek. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na prvej zo zmeniek remitent tak, že ním bude deň, kedy sa stal splatný celý dlh. Druhú zmenku je oprávnený vyplniť remitent v prípade, ak bude prvá zo zmeniek zničená alebo stratená.

26. Podľa názoru súdu táto dohoda spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože spotrebiteľ má podľa nej plniť sumu, ktorú má určiť veriteľ v budúcnosti a s výškou ktorej sa nemal možnosť spotrebiteľ oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Zmenková suma podľa tejto doložky mala pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky bez ohľadu na skutočnosť, že nie všetky takto veriteľom určené peňažné nároky môžu byť nesporné a teda súhlasom s takouto doložkou sa spotrebiteľovi značne zhoršuje jeho postavenie. Takúto dohodu si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým obchodným podmienkam, a teda aj dohode o vyplnení zmenky. Dohoda nebola uzavretá v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Takto formulovaná dohoda spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a preto je podľa § 53 ods. 4 OZ neplatná.

27. Súd zároveň dáva do pozornosti ustanovenia § 4 ods. 6 a 7 zák. č. 258/2001 Z. z., podľa ktorých v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

28. Dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľná zmluvná podmienka, a preto je v zmysle § 53 ods. 4 OZ neplatná. Zmenka vyplnená na jej základe je len akcesorickým právnym vzťahom, zabezpečujúci hlavný úverový vzťah medzi účastníkmi. Akcesorický záväzok nemôže vzniknúť bez hlavného záväzku ku ktorému sa viaže a ktorý má zabezpečovať. Keďže zmenka bez posúdenia zmluvných podmienok hlavného záväzku (spotrebiteľskej zmluvy) bola základom na vydanie rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní, v takomto prípade ide o výkon práv v rozpore so zákonom a v rozpore s dobrými mravmi.

29. Súd preskúmal Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, pričom zistil, že zmluvné strany sa v bode 14 dohodli, že v prípade, ak sa prípadné spory vzniknuté zo zmluvy alebo v súvislosti s ňou nepodarí vyriešiť mimosúdnou dohodou, budú sa riešiť v rozhodcovskom konaní, alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky.

30. Podľa názoru súdu, takýmto spôsobom dojednaný spôsob riešenia sporov vzniknutých medzi zmluvnými stranami zo zmluvy o úvere možno považovať za neprijateľnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve alebo vo všeobecných obchodných

podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ je nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Z hľadiska ochrany spotrebiteľa teda nie je rozdiel medzi výhradnou rozhodcovskou doložkou a voľbou dodávateľa, ktorý spotrebiteľovi rozhodcovské konanie vnúti, ako najvhodnejší spôsob rozhodovania sporu. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdlosti spotrebiteľa, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Takto formulovaná doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a preto je neplatná.

31. Podľa § 70 zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní") v platnom znení, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, štatút, rokovací poriadok ani ostatné predpisy stáleho rozhodcovského súdu sa nesmú odchyliť v neprospech spotrebiteľa od tohto zákona. Použitie štatútu, rokovacieho poriadku a ostatných predpisov stáleho rozhodcovského súdu nesmie viesť k znevýhodneniu spotrebiteľa oproti dodávateľovi.

32. Podľa § 73 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v platnom znení ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

33. Podľa § 73 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v platnom znení rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

34. Podľa § 12 ods. 6 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“) účinného do 31.12.2014 zmluvné strany sa môžu dohodnúť, že svoj spor predložia na rozhodnutie určitému stálemu rozhodcovskému súdu. V tom prípade platí, že sa podrobujú predpisom stáleho rozhodcovského súdu podľa § 13 a 14, ktoré sú platné v čase začatia rozhodcovského konania pred týmto stálym rozhodcovským súdom, ak sa v rozhodcovskej zmluve nedohodli inak.

35. Podľa § 4 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní účinného do 31.12.2014 rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

36. Podľa § 4 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní účinného do 31.12.2014 rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

37. Podľa § 4 ods. 3 zákona o rozhodcovskom konaní účinného do 31.12.2014 nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania o veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

38. Podľa § 39 OZ účinného v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

39. Podľa § 52 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

40. Podľa § 52 ods. 2 OZ účinného v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenia, sú neplatné.

41. Podľa § 52 ods. 3 OZ účinného v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

42. Podľa § 52 ods. 4 OZ účinného v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

43. Podľa § 53 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

44. Podľa § 53 ods. 2 OZ účinného v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

45. Podľa § 53 ods. 3 OZ účinného v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

46. Podľa § 53 ods. 4 OZ účinného v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví, d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu, e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi, f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú, g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty, h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli, i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana, m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi, n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy, o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi, p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme, r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

47. Podľa § 53 ods. 5 OZ účinného v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

48. Podľa § 54 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

49. Podľa § 54 ods. 2 OZ účinného v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

50. Po preskúmaní obsahu rozhodcovskej zmluvy č. 901300691 zo dňa 29.07.2011 súd zistil, že zmluvné strany a všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené v čl. II bod 1 písm. a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde alebo b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu.

51. Následne súd preskúmal rozhodcovskú doložku z hľadiska predpisov na ochranu spotrebiteľa a dospel k záveru, že táto nenapĺňa záujem na ochrane spotrebiteľa, nakoľko rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a táto fakticky núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, keďže zveruje voľbu rozhodcovského súdu príslušného na prejednanie vecí do rúk žalobcu. Oprávnený zapracoval rozhodcovskú doložku, na základe ktorej mal rozhodcovský súd konať, do všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktorú už vopred pripravil a túto už len hotovú predložil spotrebiteľovi ku zmluve na podpis. Takáto zmluva neprimerane znevýhodňuje spotrebiteľa, keďže je sformulovaná tak, že vlastne vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne spôsobom, ktorý si zvolí ten, čo žaluje, a preto ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ustanovení OZ. Rozhodcovský súd si vybral sám oprávnený, nešlo o zhodný prejav vôle oboch strán zmluvy, pretože povinný sa na výbere súdu reálne nepodieľal.

52. Zmluvná podmienka, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom a tým aj podkladom pre vykonávanie exekúcie. Súd nepopiera, že rozhodovanie sporov v rozhodcovskom konaní je alternatívnou možnosťou k súdnemu konaniu, avšak ak je spotrebiteľ nútený podrobiť sa v zmysle rozhodcovskej doložky rozhodnutiu vopred veriteľom vo formulári predtlačenej zmluvy určeného rozhodcovského súdu, nemožno hovoriť o individuálne dojednanej podmienke spotrebiteľskej zmluvy. Napriek tomu, že Rozhodcovská zmluva bola dojednaná samostatne, v podobe odlišného dokumentu od Spotrebiteľskej zmluvy, nemožno konštatovať, že má charakter individuálneho dojednania, nespádajúceho pod súdnu kontrolu zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Individuálnosť vyjednávania totiž nie je závislou od fyzického oddelenia časti dojednaní od iných, ale v preukázanej možnosti spotrebiteľa ovplyvniť znenie formulárovej zmluvy, predkladanej mu dodávateľom. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 6 M Cdo 9/2012 zo dňa 16. januára 2013, rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán, pričom slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 O. z.). Predpokladom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je teda stav, ak zmluvné podmienky v rozhodcovskej zmluve boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je aj daný prípad. Je nesporné, že predmetnú Rozhodcovskú zmluvu podpísal povinný spolu so Zmluvou o úvere v ten istý deň ako viacero spolu súvisiacich dokumentov, pričom uvedenie rozhodcovskej zmluvy na samostatný papier malo za účel obchádzanie zákonnej úpravy ochrany spotrebiteľa a nie individuálne dojednanie rozhodcovskej doložky. Zmluvná podmienka sa nestáva individuálne dohodnutou podmienkou ani tým, že s ňou spotrebiteľ nevyjadrí nesúhlas a dodatočne od zmluvy neodstúpi. V zmysle uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.11.2012, spis. zn. 6CoE 256/2012, s ktorého závermi sa súd stotožnil, nevyužitie odstúpenia od neprijateľnej rozhodcovskej

doložky nerobí doložku individuálne vyjednanou, odstúpenie od zmluvnej podmienky prichádza do úvahy za predpokladu, že je platná. Odstúpiť od zmluvy tak bolo možné iba v prípade, že by bola zmluva platná. Od počiatku absolútne neplatnej zmluvy sa účinne odstúpiť nedá. Ak je zmluva od začiatku neplatná ex tunc, nie sú splnené zákonné podmienky na jej dodatočné zrušenie. Ústavný súd SR v rozhodnutí spis. zn. IV.ÚS 55/2011 z 24.02.2011 zaujal stanovisko, že pokiaľ súd vyslovil názor, že rozhodcovská doložka, ktorá znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak dodávateľ pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde, je neprijateľná a prieči sa dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom, resp. že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ za použitia ich výkladu v súlade so Smernicou Rady 93/13/EHS, tieto závery súdov nemožno považovať za svojvoľný výklad a aplikáciu príslušného ustanovenia ESP a k porušeniu základných práv sťažovateľa nedošlo.

53. Predmetná rozhodcovská doložka je síce tzv. nevýhradnou rozhodcovskou doložkou, teda dáva na výber žalujúcej strane medzi všeobecným a rozhodcovským súdom, avšak v konečnom dôsledku bol výber súdu na žalobcovi, pretože v prípade, že sa žalobca rozhodne podať žalobu na rozhodcovský súd, vyberie niektorý z uvedených rozhodcovských súdov a možnosť voľby dlžníka - spotrebiteľa je len iluzórna a reálne mu tento výber neumožňuje. Z podstaty úverovej zmluvy a právneho vzťahu ňou založeného totiž vyplýva, že subjektom, na podnet ktorého začne konanie o zaplatenie dlžnej sumy, bude dodávateľ, a teda na ňom bude aj voľba medzi všeobecným alebo rozhodcovským súdom. Súčasťou konštantnej a relevantnej rozhodovacej praxe súdov (judikatúry) je i záver, podľa ktorého možnosť iniciovania sporu zo spotrebiteľskej zmluvy aj spotrebiteľom treba považovať za skôr teoretickú (keďže tu spektrum potenciálnych požiadaviek spotrebiteľa nesplnených druhou stranou zmluvného vzťahu je zjavne veľmi obmedzené, pričom do takéhoto spektra samozrejme nemôže patriť žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku predpokladajúca prvotnú voľbu prejednávania a takto i rozhodnutia sporu rozhodcom). Rozhodcovská doložka nebola, napriek jej formulácii, skutočne alternatívnou. Značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spôsobuje už to, ak spotrebiteľovi jeho zmluvný partner prakticky nanúti podrobenie sa právomoci rozhodcu v dôsledku výberu (medzi viacerými do úvahy prichádzajúcimi spôsobmi riešenia sporu) vykonaného takouto silnejšou stranou spotrebiteľského vzťahu. Túto nerovnováhu nie je spôsobilé eliminovať ustanovenie, ktoré prakticky rovnocennú možnosť výberu poskytuje spotrebiteľovi, avšak len pre prípad záujmu jeho samotného viesť spor (teda len v tom prípade, ak sa spotrebiteľ rozhodne sám stať žalobcom a niečo od svojho zmluvného partnera požadovať). Veriteľ podaním návrhu v rozhodcovskom konaní uskutočnil výber predpokladaný v dojednanej zmluve. Dôsledkom takto uzavretej rozhodcovskej zmluvy je, že spotrebiteľ v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Po tomto výbere už povinný nemal faktickú možnosť podať návrh na začatie konania, resp. brániť sa pred všeobecným súdom, čím došlo k porušeniu Ústavou Slovenskej republiky garantovaného práva každého na spravodlivý proces pred nezávislým a nestranným súdom.

54. Logickým dôsledkom vyššie uvedených dôvodov bola predmetná rozhodcovská doložka posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka v zmysle § 53 ods. 1 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy, pretože spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. S poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky nemal rozhodcovský súd vôbec právomoc rozhodovať danú vec, preto predmetný rozhodcovský rozsudok nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul, ale za nulitný právny akt.

55. Súd pri zisťovaní, či nejde o nekalú rozhodcovskú doložku skúma všetky dôležité skutočnosti, ktoré vyvolávajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Za také okolnosti možno považovať aj neprijateľné miesto rozhodcovského konania, ktoré môže odradiť spotrebiteľa od uplatnenia jeho práv. V danom prípade je miestom rozhodcovského konania Bratislava a povinný ako spotrebiteľ má trvalý pobyt prihlásený na ul. Čiernomorská č.1, Košice.

56. Vzhľadom na vyššie uvedené závery, súd rozhodol tak, že exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku zastavil.

57. Súd rozhodne o trovách exekúcie samostatným uznesením, po ich následnom predložení súdnym exekútorom.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Košice .

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP – v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané, s uvedením spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú D., ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vandu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.